

Załącznik nr 1

do

**Uchwały Komisji Habilitacyjnej z dn. 15 września 2025 r.
w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk rolniczych,
w dyscyplinie rolnictwo i ogrodnictwo
wszczętym na wniosek dr inż. Grażyny Szymańskiej**

W posiedzeniu Komisji Habilitacyjnej uczestniczyli wszyscy członkowie:

Przewodniczący:

prof. dr hab. inż. Krzysztof J. Jankowski

Recenzenci:

prof. dr hab. inż. Marek Gugala

dr hab. inż. Edward Wilczewski, prof. PBS

prof. dr hab. inż. Agnieszka Klimek-Kopyra

prof. dr hab. Mariola Staniak

Członek:

dr hab. Dorota Swędrzyńska

Sekretarz:

dr hab. Dorota Weigt

Posiedzenie odbyło się w trybie hybrydowym: Recenzentka, prof. dr hab. Mariola Staniak, uczestniczyła w nim zdalnie, natomiast pozostali członkowie komisji byli obecni na miejscu.

Ocena formalna nadesłanych materiałów

Komisja zapoznała się z dokumentacją postępowania habilitacyjnego **dr inż. Grażyny Szymańskiej** oraz z nadesłanymi recenzjami. Komisja stwierdza, że wniosek i załączniki spełniają wymagania formalne. Recenzje są pozytywne i potwierdzają, że ocenione osiągnięcie naukowe oraz pozostały dorobek naukowy, dydaktyczny, organizacyjny i popularyzatorski spełniają kryteria przewidziane dla nadania stopnia doktora habilitowanego.

Podstawowe informacje o przebiegu kariery zawodowej Habilitantki

Dr inż. Grażyna Szymańska tytuł magistra inżyniera rolnictwa w specjalności **hodowla roślin i nasiennictwo** uzyskała w 2003 r. na Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu (wówczas Akademia Rolnicza *im. A. Cieszkowskiego*). W latach 2002–2003 ukończyła Studium Pedagogiczne na Politechnice Poznańskiej.

W 2007 r. uzyskała **stopień doktora nauk rolniczych w dyscyplinie agronomia** na Wydziale Rolniczym Akademii Rolniczej *im. A. Cieszkowskiego* w Poznaniu. Rozprawa

doktorska pt. „Reakcja wybranych odmian kukurydzy na opóźnianie terminu zbioru” została przygotowana pod kierunkiem prof. dr hab. Hanny Sulewskiej, a jej recenzentami byli prof. dr hab. Dorota Bobrecka-Jamro oraz prof. dr hab. Tadeusz Michalski.

W ramach kariery zawodowej od 1 października 2007 r. do 31 stycznia 2008 r. była zatrudniona na stanowisku **asystenta** w Katedrze Uprawy Roli i Roślin, Wydziału Rolniczego Akademii Rolniczej *im. A. Cieszkowskiego* w Poznaniu. Od 1 lutego 2008 r. pracuje na stanowisku **adiunkta** w Katedrze Agronomii (obecnie na Wydziale Rolnictwa, Ogrodnictwa i Biotechnologii Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu), gdzie kontynuuje działalność naukową, dydaktyczną i organizacyjną.

Osiągnięcie naukowe Habilitantki

Osiągnięciem naukowym dr inż. Grażyny Szymańskiej, stanowiącym podstawę ubiegania się o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk rolniczych, w dyscyplinie rolnictwo i ogrodnictwo, jest autorska monografia pt. **„Ocena wpływu warunków środowiskowych i agrotechnicznych na wzrost, plonowanie i jakość ziarna pszenicy orkisz (*Triticum aestivum* ssp. *spelta* L.) i pszenicy zwyczajnej (*Triticum aestivum* ssp. *vulgare*) oraz analiza emisji CO₂ powstającego podczas uprawy tych podgatunków”**. Monografia, licząca 277 stron, została opublikowana w 2024 roku przez Wydawnictwo Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu (ISBN 978-83-68187-16-8) i ujęta w wykazie wydawnictw publikujących recenzowane monografie naukowe (**80 pkt wg listy MNiSW**).

Wszyscy Recenzenci jednomyślnie stwierdzili, że charakteryzuje się wysokim poziomem edytorskim i merytorycznym, a układ treści – obejmujący 108 tabel, 27 rycin oraz 406 pozycji literatury (z czego ok. 43% w języku angielskim) – czyni ją wartościowym i przejrzystym opracowaniem. Pomimo pewnych uwag, jak brak odrębnego rozdziału „Przegląd literatury”, nieco wydłużony ‘Wstęp’ oraz zbyt ogólne informacje dotyczące stosowanej ochrony roślin (sposrozeżenia prof. dr hab. Marioli Staniak), monografia została oceniona przez wszystkich Recenzentów jako rzetelna, logicznie spójna i reprezentująca wysoki poziom naukowy.

Cele i zakres badań

Zdaniem wszystkich Członków Komisji, Habilitantka podjęła aktualne i ważne zagadnienie, jakim jest ocena potencjału plonotwórczego i jakościowego pszenicy orkisz w warunkach glebowo-klimatycznych Polski na tle pszenicy zwyczajnej, z uwzględnieniem aspektów agrotechnicznych i środowiskowych. Głównym celem badań było określenie reakcji pszenicy orkisz na nawożenie mineralne azotem oraz nawożenie naturalne obornikiem, a

także ustalenie optymalnych dawek nawozów dla różnych odmian tego podgatunku w porównaniu z odmianami pszenicy zwyczajnej.

Cele szczegółowe obejmowały:

- określenia wpływu przebiegu warunków pogodowych na wzrost, rozwój, plonowanie i elementy struktury plonu pszenicy orkisz oraz pszenicy zwyczajnej,
- analizy zmienności plonu i jego komponentów w warunkach zróżnicowanych dawek nawożenia azotowego,
- ustalenia optymalnej dawki nawożenia azotowego w zależności od podgatunku pszenicy i odmiany,
- określenia jednostkowej produktywności azotu oraz wpływu odmiany i nawożenia azotowego na plonowanie oraz ważniejsze cechy jakościowe ziarna badanych podgatunków pszenicy,
- identyfikacji źródeł emisji gazów cieplarnianych oraz oceny ilościowej emisji CO₂ wyrażonej za pomocą tzw. śladu węglowego produktu w uprawie pszenicy orkisz i pszenicy zwyczajnej,
- poszerzenia charakterystyki badanych odmian.

Cele zostały sformułowane adekwatnie do pozostałej treści manuskryptu i konsekwentnie zrealizowane „(...) przy zastosowaniu dobrze dobranych, opisanych oraz właściwie wykorzystanych metod.” – komentarz prof. dr hab. Agnieszki Klimek-Kopyry.

Metodyka badań

Podstawę opracowania stanowiły dwa ścisłe, wieloletnie doświadczenia polowe (2011–2018) przeprowadzone w stacjach doświadczalnych Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu (Swadzim, Złotniki). Eksperymenty, zrealizowane w układzie split-plot w czterech powtórzeniach, obejmowały różne odmiany pszenicy orkisz i pszenicy zwyczajnej oraz zróżnicowane dawki nawożenia azotowego (0–90 kg N·ha⁻¹) i nawożenia naturalnego (obornik 15 i 30 t·ha⁻¹).

Zakres badań był bardzo szeroki i obejmował zarówno obserwacje polowe (fazy fenologiczne, cechy biometryczne, architekturę łanu, zawartość chlorofilu, zdrowotność roślin), jak i analizy laboratoryjne (skład chemiczny ziarna, jego jakość technologiczna, akumulacja azotu, wskaźniki produktywności). Istotnym elementem było również wyliczenie wskaźników emisji CO₂ oraz śladu węglowego dla obu podgatunków. Prof. dr hab. inż. Marek Gugęła zauważył, że: „...prowadzone przez Habilitantkę prace były bardzo pracochłonne i wymagały dużego znanstwa...”.

Najważniejsze wyniki i ich znaczenie

Na podstawie przeprowadzonych badań dr inż. Grażyna Szymańska wykazała m.in., że:

1. Wszystkie odmiany pszenicy orkisz plonowały istotnie niżej niż odmiany pszenicy zwyczajnej (różnice 30–53%), jednak plonowanie orkiszu było bardziej stabilne w latach badań.
2. Spośród badanych odmian orkiszu najwyższą przydatność do uprawy w warunkach Wielkopolski wykazały Schwabenspelz, Badenstern i Badenkrone.
3. Optymalna dawka nawożenia azotowego wynosiła 60 kg N·ha⁻¹ dla orkisz i 90 kg N·ha⁻¹ dla pszenicy zwyczajnej; dalsze zwiększanie dawek obniżało efektywność produkcji i zwiększało straty środowiskowe.
4. Ziarno pszenicy orkisz cechowało się wyższą zawartością białka, glutenu i tłuszczu w porównaniu z pszenicą zwyczajną, co podkreśla jego wartość odżywczą i prozdrowotną.
5. Największy wpływ na plon ziarna pszenicy orkisz miała masa tysiąca ziaren, a w drugiej serii badań także liczba kłosów na jednostce powierzchni.
6. Plonowanie obu podgatunków było bardziej zależne od sumy opadów niż od temperatury, co ma znaczenie w kontekście zmian klimatycznych.
7. Uprawa pszenicy orkisz generowała wyższą emisję CO₂ i ślad węglowy niż pszenicy zwyczajnej, szczególnie przy intensywnym nawożeniu azotem, natomiast najniższą emisję uzyskano przy stosowaniu obornika w dawce 15 t·ha⁻¹.

Wnioski te, sformułowane w liczbie 18, wskazują na duży potencjał pszenicy orkisz w systemach niskonakładowych i ekologicznych, a także na możliwość jej efektywnego wykorzystania w gospodarstwach konwencjonalnych przy odpowiedniej optymalizacji agrotechniki. Prof. dr hab. Mariola Staniak stwierdziła, że: „Takie wielowątkowe podejście do zagadnienia jest istotne z naukowego, praktycznego i ekonomicznego punktu widzenia i decyduje o oryginalności osiągnięcia naukowego Habilitantki. Jest to podejście rzadko spotykane w literaturze dotyczącej orkisz i znacząco poszerza wiedzę w tym zakresie”. Z kolei prof. dr hab. Agnieszka Klimek-Kopyra podkreśliła, że: „Zakres podjętej pracy naukowej jest niezmiernie szeroki i godny pochwały”.

Znaczenie poznawcze i aplikacyjne

Monografia dr inż. Grażyny Szymańskiej wnosi oryginalny i znaczący wkład do wiedzy w zakresie biologii i agrotechniki pszenicy orkisz oraz pszenicy zwyczajnej. Połączenie badań nad plonowaniem, wartością odżywczą ziarna i oceną emisji gazów cieplarnianych wpisuje się w aktualne wyzwania stojące przed rolnictwem – zwiększanie

efektywności produkcji przy jednoczesnym ograniczaniu presji na środowisko. Dr hab. Edward Wilczewski, prof. PBS stwierdził, że: „Habilitantka uzyskała i poprawnie opracowała naukowo dużą liczbę wyników o istotnym znaczeniu zarówno dla nauk rolniczych, jak i praktyki rolniczej”. Z kolei prof. dr hab. Agnieszka Klimek-Kopyra podkreśliła, że: „Opisane zagadnienia mają duże znaczenie praktyczne i dotyczą nie tylko optymalizacji produkcji roślinnej, ale koncentrują się również na wpływie działań rolniczych na środowisko”. Opinie te świadczą o znaczeniu teoretycznym osiągnięcia naukowego i jego dużych walorach aplikacyjnych. Wyniki badań mogą być wykorzystane przez praktykę rolniczą w zakresie doboru odmian, nawożenia i technologii produkcji, a także przez instytucje odpowiedzialne za wdrażanie zasad rolnictwa zrównoważonego i polityki klimatycznej UE.

Podsumowanie

Przedstawiona monografia jest oryginalnym i samodzielным opracowaniem, świadczącym o wysokim stopniu dojrzałości naukowej Habilitantki. Badania zostały zaplanowane i przeprowadzone rzetelnie, a ich interpretacja uwzględniała szerokie spektrum literatury krajowej i zagranicznej.

Zdaniem Członków Komisji **osiągnięcie naukowe dr inż. Grażyny Szymańskiej spełnia wymagania** określone w art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571) i należy uznać je za istotny wkład w rozwój dyscypliny rolnictwo i ogrodnictwo.

Ocena całkowitego dorobku naukowego

Całościowy dorobek naukowy dr inż. Grażyny Szymańskiej obejmuje **216 pozycji**, w tym **88 oryginalnych prac twórczych** (z czego **25** opublikowano w czasopismach indeksowanych w *Journal Citation Reports*), **3 monografie naukowe**, **6 rozdziałów w monografiach**, **29** artykułów popularnonaukowych, **3** materiały szkoleniowe o charakterze popularyzatorskim, **79** streszczeń konferencyjnych, **1** materiał konferencyjny oraz **3** polskie doniesienia naukowe. Wskaźniki bibliometryczne przedstawiają się następująco: łączna punktacja wg kryteriów MNiSW (wg roku opublikowania) **2223 pkt**, skumulowany **Impact Factor 49,048**, liczba cytowań (bez autocytowań, *Web of Science*) **224**, **indeks Hirscha (WoS) = 10**. Dorobek ten ma charakter zarówno indywidualny, jak i zespołowy (udział jako pierwszy, drugi, trzeci oraz kolejny autor), co potwierdza zdolność Habilitantki do samodzielnej pracy badawczej oraz efektywnej współpracy w zespołach.

Zainteresowania badawcze dr inż. Grażyny Szymańskiej obejmują szerokie spektrum zagadnień z zakresu agronomii, w tym: **doskonalenie agrotechniki kukurydzy** (na cele

paszowe i przemysłowe), **optymalizację technologii uprawy** kukurydzy, rzepaku i zbóż w warunkach agroekologicznych Wielkopolski, **technologie uprawy roślin bobowatych**, **ocenę zachwaszczenia i zdrowotności** kukurydzy oraz wierzby energetycznej, **wydajność i wartość paszową** kukurydzy i łubinu, **wartość siewną i wigor nasion**, a także **nawozowe wykorzystanie substancji odpadowych** w rolnictwie. Tematy te realizowano w ramach działalności statutowej oraz projektów finansowanych m.in. przez **MRiRW**.

Zgromadzony dorobek ma **wyraźny profil agronomiczny** i konsekwentnie rozwijany nurt badań aplikacyjnych ważnych dla praktyki rolniczej (technologie uprawy, optymalizacja nawożenia, jakość surowca, środowiskowe aspekty produkcji). Jego **zasięg i parametry bibliometryczne** świadczą o trwałym wkładzie w dyscyplinę rolnictwo i ogrodnictwo oraz o **dojrzałości naukowej** Habilitantki. Prof. dr hab. inż. Marek Gugała podkreślił, że Habilitantka jest „dojrzałym pracownikiem naukowym, przygotowanym do samodzielnej pracy”, dr hab. Edward Wilczewski, prof. PBS na podstawie prezentowanego dorobku stwierdził gotowość Habilitantki do „przewodzenia zespołom badawczym”, prof. dr hab. Agnieszka Klimek-Kopyra zauważyła, że „dorobek naukowy dr inż. Grażyny Szymańskiej jest ukierunkowany i znacząco powiększony po ostatnim awansie”, a prof. dr hab. Mariola Staniak uznała, iż: „Przedstawiony do recenzji dorobek naukowy dr inż. Grażyny Szymańskiej jest bogaty, wartościowy i wyraźnie ukierunkowany. Nie budzi też żadnych wątpliwości jego wartość poznawcza”.

Doświadczenie projektowe Habilitantki obejmuje udział w **5 zakończonych projektach** (jako kierownik lub wykonawca) oraz **2 aktualnie realizowanych** (jako wykonawca), finansowanych w konkursach **KBN, MRiRW** i innych. Dodatkowo recenzowała **kilkanaście manuskryptów** dla czasopism z bazy JCR oraz pełniła funkcję **redaktora zeszytu specjalnego** „Sustainability Assessment of Agricultural Cropping Systems” w czasopiśmie *Sustainability* (MDPI), co potwierdza Jej rozpoznawalność w dyscyplinie. Habilitantka wygłosiła lub współautorsko zaprezentowała **27 referatów i 25 doniesień**, wzięła udział w **43 sesjach posterowych**, a także uczestniczyła w komitetach organizacyjnych **11 konferencji**.

Biorąc pod uwagę liczbę i rangę publikacji, wskaźniki cytowalności, aktywność projektową i konferencyjną, działalność recenzyjną i redaktorską, wszyscy Członkowie Komisji **ocenili pozytywnie dorobek naukowy dr inż. Grażyny Szymańskiej** i uznali za **spełniający wymagania** stawiane kandydatom do stopnia doktora habilitowanego, zgodnie z art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

Ocena aktywności naukowej w innych jednostkach

Habilitantka prowadziła **współpracę z krajowymi ośrodkami** badawczymi (m.in. Instytut Ochrony Roślin – PIB w Poznaniu, IUNG – PIB w Puławach, Uniwersytet w Siedlcach, Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie), czego efektem są wspólne projekty i publikacje. Odbyla **2 staże zagraniczne** (NKL Neue Kropeliner Lagerhaus, Niemcy; 2004, 2005) oraz **5 staży krajowych** (m.in. Hodowla Roślin Smolice; IOR–PIB; WIORiN Poznań; UP Lublin; VSeeds Trade) w łącznym wymiarze 47 tygodni.

Recenzenci pozytywnie ocenili **współpracę** Habilitantki **z krajowymi i zagranicznymi ośrodkami** badawczymi i stwierdzili, że spełnia ona wymogi stawiane kandydatom do stopnia naukowego doktora habilitowanego, zgodnie z art. 219 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

Informacja o osiągnięciach dydaktycznych, organizacyjnych oraz popularyzujących naukę

Działalność dydaktyczna

Dr inż. Grażyna Szymańska jest doświadczonym i wszechstronnym nauczycielem akademickim, posiadającym przygotowanie pedagogiczne zdobyte w Studium Pedagogicznym Politechniki Poznańskiej. Jej aktywność dydaktyczna obejmuje corocznie średnio ok. 230 godzin zajęć, realizowanych na różnych poziomach kształcenia. Samodzielnie opracowała i prowadziła ćwiczenia z wielu przedmiotów, m.in.: *biologia i uprawa roślin zbożowych, pastewnych i przemysłowych, uprawa roli i roślin, podstawy produkcji roślinnej, rośliny energetyczne, rośliny zielarskie, biomasa i bioenergia, technologie upraw roślin rolniczych*. Prowadziła także zajęcia na studiach podyplomowych z zakresu technologii produkcji roślinnej, w tym w ramach programu „Rolnictwo” współfinansowanego ze środków EFROW.

Habilitantka angażowała się również w międzynarodowe programy dydaktyczne, m.in. **Erasmus+**, w ramach którego w 2018 r. przeprowadziła cykl wykładów nt. rolnictwa w Unii Europejskiej i w Polsce na Latvia University of Life Sciences and Technologies (Łotwa), a także wykład nt. Polish and European agricultural crops dla doktorantów Międzynarodowych Studiów Doktoranckich IGR PAN w Poznaniu.

Ważnym elementem Jej działalności dydaktycznej jest opieka nad studentami i doktorantami. Dr inż. Grażyna Szymańska wypromowała **34 magistrantów i 25 inżynierów**,

a także trzykrotnie pełniła funkcję promotora pomocniczego w zakończonych przewodach doktorskich (dr K. Śmiatacz, dr A. Sitek, dr D. Radzikowska). Sporządziła również **12 recenzji prac inżynierskich**. Przez 8 lat była opiekunem kolekcji roślin uprawnych założonej w celach dydaktycznych i pokazowych, wspierając proces kształcenia praktycznego.

Działalność organizacyjna

Habilitantka od wielu lat aktywnie uczestniczy w pracach organizacyjnych na rzecz uczelni i wydziału. Od 2013 r. jest członkiem Rady Katedry i Zespołu ds. jakości kształcenia na kierunku Rolnictwo. W latach 2019–2020 pełniła funkcję członka Rady Naukowej dyscypliny rolnictwo i ogrodnictwo. Wchodziła także w skład licznych komisji uczelnianych: egzaminacyjnych, rekrutacyjnych, wyborczych oraz konkursowych. Dwukrotnie była członkiem Komisji Konkursowej oceniającej kandydatów do pracy w Katedrze Agronomii i Katedrze Biochemii i Biotechnologii. Obecnie (kadencje 2020–2024 i 2024–2028) jest członkiem **Kolegium Elektorów Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu**.

W latach 2010–2013 brała udział w pracach Komisji Egzaminacyjnej na studia II stopnia, a od 2023 r. angażuje się w rozwój kierunku **Crop Plant Biology and Production** w języku angielskim. Trzykrotnie pełniła funkcję sekretarza przy publicznych obronach rozpraw doktorskich.

Habilitantka była również aktywna w organizacji wydarzeń naukowych – uczestniczyła w komitetach organizacyjnych kilku konferencji, m.in. **Międzynarodowej Konferencji Naukowej „Kukurydza, sorgo – produkcja, wykorzystanie, rynek”** (jako sekretarz w 2008 i 2012 r.), konferencji **EkoSeedForum** w Poznaniu oraz innych inicjatywach środowiskowych. Od 2011 r. pełni funkcję sekretarza w poznańskim oddziale **Polskiego Towarzystwa Agronomicznego**, a od 2022 r. – wiceprezesa **Stowarzyszenia Przyjaciół Wydziału Rolnictwa, Ogrodnictwa i Bioinżynierii UP w Poznaniu**.

Działalność popularyzująca naukę

Dr inż. Grażyna Szymańska aktywnie działa na rzecz popularyzacji wiedzy rolniczej i wdrażania wyników badań do praktyki. Jest autorką i współautorką **29 artykułów popularnonaukowych**, publikowanych m.in. w: Poradnik Gospodarski, Tygodnik Rolniczy, Wieś Jutra, Top Agrar Polska, Hodowca Bydła, Hodowca Drobiu, Hodowca Trzody Chlewnej, Farmer, Kukurydza, AgroProfil. Opracowała także **3 materiały szkoleniowe** dla rolników (w tym e-book oraz ulotki informacyjne).

Prowadziła **szkolenia i warsztaty dla praktyków rolniczych**, m.in. dla pracowników firmy Polish Agro Sp. z o.o. (2022), Pomorskiego Centrum Obsługi Rolnictwa Elewator Jabłonowo Sp. z o.o. (2023), a także podczas Seminarium uprawowego Top Agrar Polska

(2025). W grudniu 2024 r. nagrała podcast pt. *Pochodzenie rzepaku* opublikowany na kanale YouTube.

Aktywnie uczestniczyła w wydarzeniach popularyzujących naukę, takich jak **Poznański Festiwal Nauki i Sztuki, Dni otwarte UP w Poznaniu**, a także seminaria dla rolników i przedstawicieli branży rolniczej (np. konferencje nt. roślin strączkowych organizowane w ramach Programu Wieloletniego MRiRW w latach 2018–2019). Przygotowywała także prelekcje i warsztaty dla uczniów szkół podstawowych i średnich.

Podsumowując, działalność dydaktyczna, organizacyjna i popularyzująca dr inż. Grażyny Szymańskiej ma charakter wszechstronny i konsekwentnie rozwijany. Łączy ona wysokiej jakości kształcenie studentów i opiekę nad doktorantami z aktywnym uczestnictwem w gremiach uczelnianych, towarzystwach naukowych i komitetach organizacyjnych konferencji. Jej dorobek popularyzatorski, obejmujący publikacje, szkolenia, warsztaty, podcasty i nowoczesne formy komunikacji, potwierdza duże zaangażowanie w upowszechnianie wiedzy i transfer wyników badań do praktyki rolniczej oraz szerokiego środowiska społeczno-gospodarczego. **Całość tej działalności Członkowie Komisji ocenili bardzo wysoko.**

Wniosek końcowy

Osiągnięcia naukowe dr inż. Grażyny Szymańskiej, w tym monografia pt. **„Ocena wpływu warunków środowiskowych i agrotechnicznych na wzrost, plonowanie i jakość ziarna pszenicy orkisz (*Triticum aestivum* ssp. *spelta* L.) i pszenicy zwyczajnej (*Triticum aestivum* ssp. *vulgare*) oraz analiza emisji CO₂ powstającego podczas uprawy tych podgatunków** wnoszą istotny wkład w rozwój dyscypliny **rolnictwo i ogrodnictwo**, wzbogacając wiedzę w zakresie agrotechniki roślin uprawnych, ich wartości odżywczej i oddziaływania na środowisko. Badania Habilitantki dostarczyły nowych elementów poznawczych i aplikacyjnych, a jednocześnie wpisują się w aktualną problematykę zrównoważonego rolnictwa i polityki klimatycznej.

Dorobek naukowy dr inż. Grażyny Szymańskiej po uzyskaniu stopnia doktora charakteryzuje się wysoką wartością publikacyjną i bibliometryczną (**2223 pkt MNiSW, IF 49,048, indeks Hirscha = 10, 224 cytowania bez autocytowań**). Potwierdza to nie tylko systematyczny rozwój naukowy, ale również znaczącą aktywność publikacyjną w ostatnich latach, szczególnie w czasopiśmie o zasięgu międzynarodowym. Habilitantka może poszczycić się także dorobkiem dydaktycznym, obejmującym opiekę nad studentami i

doktorantami, działalnością organizacyjną w ramach uczelni i towarzystw naukowych oraz szerokim zakresem aktywności popularyzującej naukę.

Biorąc pod uwagę:

- bogaty i spójny dorobek naukowy,
- wysoką wartość poznawczą i aplikacyjną monografii stanowiącej główne osiągnięcie habilitacyjne,
- ponadprzeciętny dorobek dydaktyczny, organizacyjny i popularyzatorski,
- aktywność krajową i międzynarodową realizowaną w więcej niż jednej uczelni,

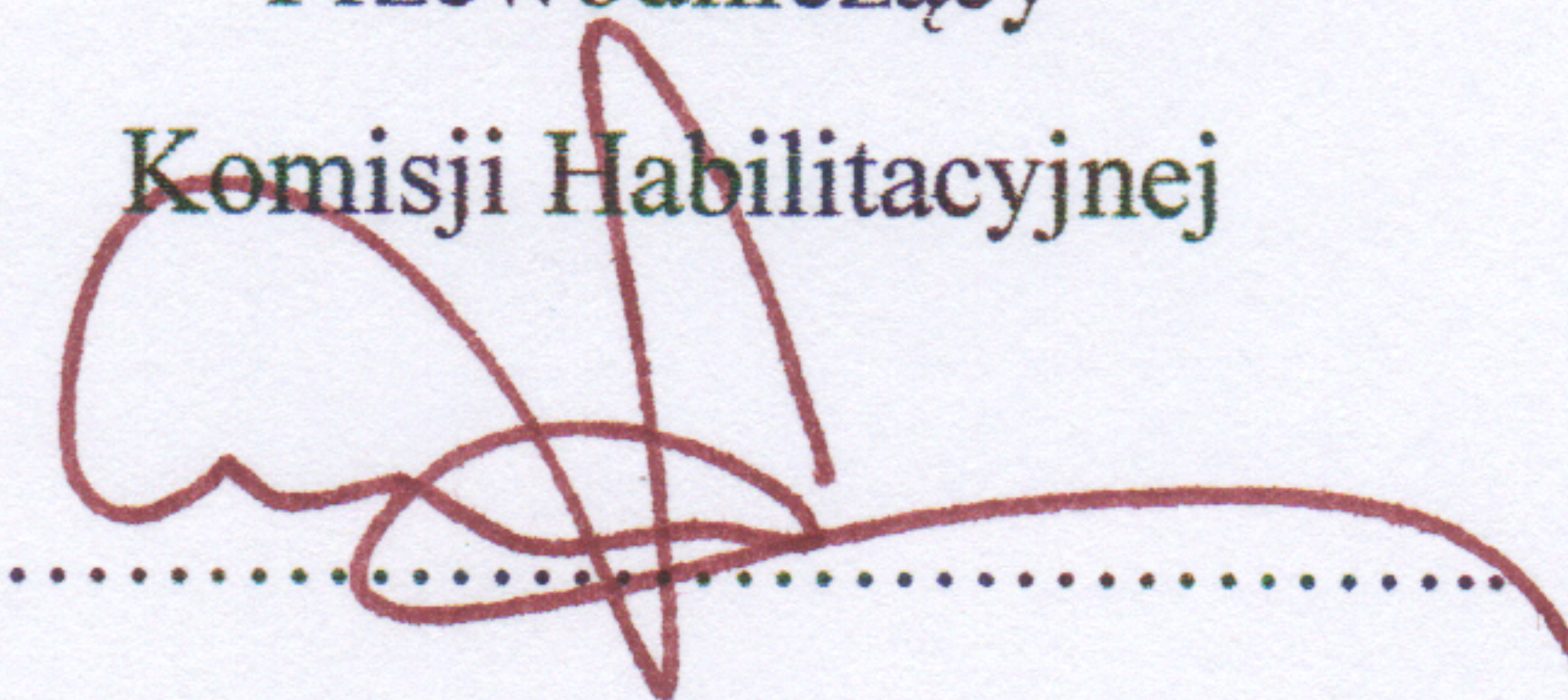
Członkowie Komisji Habilitacyjnej stwierdzają jednomyślnie, że **dr inż. Grażyna Szymańska spełnia wymagania określone w art. 219 ust. 1 pkt 1–3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571)** i wnioskuje do Rady Naukowej Dyscypliny Rolnictwo i Ogrodnictwo Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu o nadanie Jej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk rolniczych w dyscyplinie rolnictwo i ogrodnictwo.

Wynik głosowania popierającego wniosek o nadanie dr inż. Grażynie Szymańskiej stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk rolniczych w dyscyplinie rolnictwo i ogrodnictwo: oddano 7 głosów, w tym 7 na „tak”, 0 na „nie”, 0 wstrzymujących się.

Poznań, 15.09.2025 r.

Przewodniczący

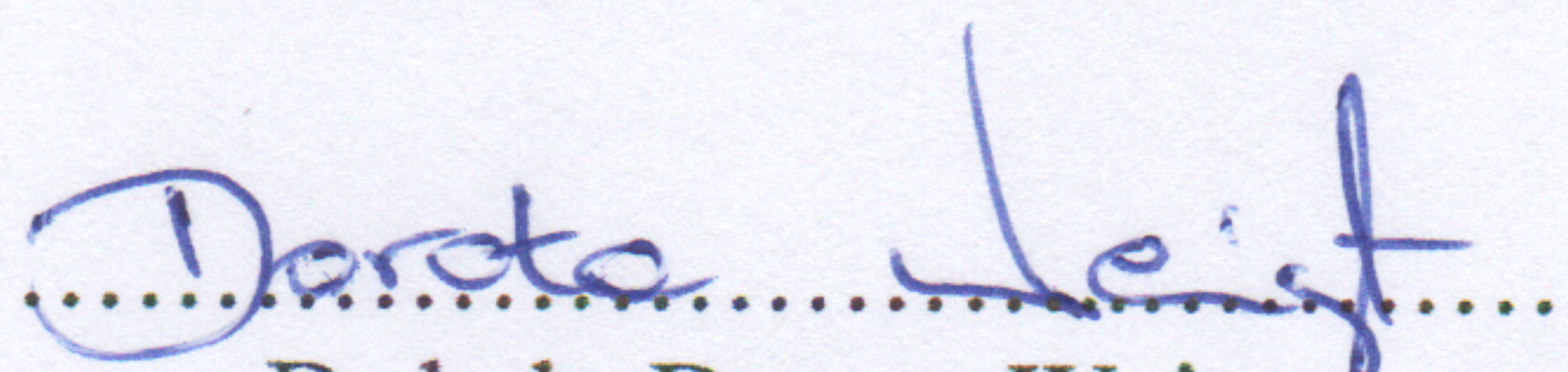
Komisji Habilitacyjnej

Prof. dr hab. Krzysztof J. Jankowski

Sekretarz

Komisji Habilitacyjnej

Dr hab. Dorota Weigt